

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/49/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209893
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8815209893.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a sudcov JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore navrhovateľa: F. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX I. proti odporkyni: T. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X. XXX, právne zastúpená JUDr. Dušanom Remetom, advokátom, Masarykova 2, 080 01 Prešov, o povolenie obnovy konania 7P/121/2011, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 04. 10. 2016, č. k. 4C/388/2015-36 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výroku, ktorým súd priznal odporkyni trovy konania vo výške 100 %.

Navrhovateľ je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania odporkyni v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením odmietol návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania a vyslovil, že priznáva odporkyni trovy konania vo výške 100 %.

2. Rozhodnutie o odmietnutí nároku na povolenie obnovy konania právne odôvodnil ust. § 2 ods. 1, § 397, § 399, § 400, § 403, § 404 a § 413 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Uviedol, cit: „Po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu 7P/121/2011 a 8P/143/2006 súd mal za preukázané, že navrhovateľ podal návrh na obnovu konania po uplynutí lehoty prípustnej na podanie návrhu, pretože rozhodnutie ohľadom ktorého podal návrh na obnovu konania nadobudlo právoplatnosť 30. 07. 2012 a návrh bol podaný 21. 10. 2015. Okrem toho neboli splnené ani podmienky na podanie žaloby na obnovu konania uvedené v ust. § 397 Civilného sporového poriadku; nebola splnená ani jedna v tomto ustanovení uvedená podmienka na povolenie obnovy konania. Navrhovateľ neuviedol skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré by bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré by pre neho privedli priaznivejšie rozhodnutie vo veci. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Priznal úspešnej odporkyni trovy konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením“.

3. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu, len proti výroku o priznaní náhrady trov konania podal odvolanie navrhovateľ. Podľa odvolateľa nesprávne právne posúdenie veci spočíva v tom, že súd prvej inštancie nerozhodol o náhrade trov konania podľa ust. § 52 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z., ale podľa ust. § 255 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z.. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie, alternatívne žiadal uznesenie v napadnutej časti zmeniť a vysloviť, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu prvoinštančného ani odvolacieho konania. Pre dôvodnosť takéhoto výroku uviedol, že je poberateľom invalidného dôchodku 100,40 Eur, pričom za invalidného bol uznaný v roku 2015, okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť aj voči synovi, ktorý v tomto roku dovŕši tri roky veku. Uvedené skutočnosti sú takej povahy, ktoré podľa

odvolateľa umožňujú súdu rozhodnúť o trovách konania postupom podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

4. Odporkyňa v podanom vyjadrení k odvolaniu navrhla uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že predmetné konanie je samostatným konaním o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré nemožno stotožniť s charakterom pôvodného konania vo veciach výživného plnoletých osôb tak, ako to posudzuje navrhovateľ. Preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania pri aplikovaní príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku správne a v súlade so zákonom. Ak by súd posudzoval trovy konania podľa zákona č. 161/2015 Z. z. s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu je spravodlivé priznanie náhrady trov konania odporkyni voči navrhovateľovi. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že je v nepriaznivej finančnej situácii je zavádzajúce, klamlivé a výslovne účelové. Navrhovateľ vlastnil spoluvlastnícky podiel (1/2) nehnuteľnosti, ktorú bezodplatne darovacou zmluvou previedol na svoju matku s cieľom majetok ochrániť pred prebiehajúcimi exekúciami voči jeho osobe. Prostredníctvom svojej 70-ročnej matky (formálne vedenej ako podnikateľky) prevádzkuje ranč, vlastní minimálne 2 kone a nedávno mu bola vyplatená suma 2 000 Eur na základe nálezu Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 225/2014-25 zo dňa 24. 06. 2014, ktorým mu bolo priznané primerané peňažné zadostučinenie za zbytočné prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad si Topľou pod sp. zn. 7C/31/2004. Z tejto sumy svojim dcéram neuhradil ani cent. Navrhovateľ si voči odporkyni, ktorá študuje a je v celom rozsahu odkázaná iba na finančnú pomoc zo strany matky, neplní svoju vyživovaciu povinnosť riadne a v určenej výške. Aktuálny dlh na výživnom ku 31. 12. 2016 predstavuje 2 151,50 Eur.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 01. 07. 2016 (ďalej len „CSP“) v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, aj keď na základe iného právneho posúdenia veci.

6. Podľa § 395 ods. 1, 2 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

7. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť (§ 54 CMP).

9. Súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP).

10. Odvolací súd z dôvodu, že navrhovateľ v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie skúmal relevantnosť tejto námietky. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovení Civilného sporového poriadku, aj keď správne mal rozhodnutie o náhrade trov konania posudzovať podľa stanoviení CMP.

11. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre priznanie práva na náhradu trov konania odporkyni aj podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku. Ust. § 55 CMP predstavuje rozhodnutie o náhrade trov konania s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu akceptovateľné z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti. Ak teda navrhovateľ v konaní o obnovu konania podanom voči odporkyni (svojej dcére) študentke nebol úspešný, resp. jeho návrh na povolenie obnovy konania bol odmietnutý, je spravodlivé mu uložiť náhradu trov konania, ktoré vzniklo odporkyni v predmetnom konaní. Začatie konania a rovnako jeho priebeh zavinil výlučne navrhovateľ, a to napriek tomu, že bol zo strany súdu prvej inštancie (na prvom pojednávaní) upozornený na to, že jeho návrh na povolenie obnovy konania je procesne neprípustný. Napriek uvedenému navrhovateľ trval na návrhu, čím subjektívne zavinil vznik trov prvoinštančného konania na strane odporkyne predstavujúce trovy právneho zastúpenia.

12. Za takejto situácie by bolo absolútne nespravodlivé, aby odporkyňa, ktorá študuje, je v celom rozsahu odkázaná iba na finančnú pomoc zo strany svojej matky (navrhovateľ si riadne vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k nej neplní, aktuálne má dlh na výživnom 2 151,50 Eur), musela znášať svoje trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Navyše odporkyňa súdne konanie ničím nevyvolala, a nijako nevedela ovplyvniť navrhovateľa v podaní od počiatku procesne neprípustného návrhu. Z týchto dôvodov je navrhovateľ v zmysle ust. § 54, § 55 CMP, povinný nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 100 %.

13. Na základe uvedeného odvolací súd považuje uznesenie v jeho napadnutej časti za správne, a preto ho postupom podľa ust. § 387 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 54 a § 55 CMP. Odporkyňa podala návrh na náhradu trov odvolacieho konania a vzhľadom na jej úspech v odvolacom konaní, súd jej priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).